NORAKSTS
Lieta Nr.A420533310
A1813-11/6

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011. gada 2.jūnijā

Administratīvās rajona tiesas
tiesnese E. Apīne,
piedaloties atbildētāja pusē pieaicinātā Patērētāju tiesību aizsardzības centra pilnvarotajai pārstāvei *D.R.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Key Promotions" pieteikumu par Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2009.gada 18.decembra lēmuma Nr.151-pt atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk arī – PTAC) 2009.gada 18.decembrī ir pieņēmis lēmumu Nr.151-pt (turpmāk arī –Lēmums) *(lietas 9.-14.lapa)* un uzdevis pieteicējai SIA „Key Promotions" izbeigt līgumu un atmaksāt *V.C.* par izmitināšanas pakalpojumu samaksāto naudas summu Ls 600.

[2] Pieteikumā tiesai pieteicēja lūdz Lēmumu atcelt kā nepamatotu, jo 2009.gada 31.jūlijā pieteicēja rīkoja prezentāciju viesnīcā „Radisson Blu Daugava", kur atrodas pieteicējas pastāvīgā pakalpojumu sniegšanas vieta. Prezentācijas laikā starp pieteicēju un patērētāju *V.C.* tika noslēgts Uzņēmuma līgums Nr.1151GA (turpmāk arī – Līgums) par izmitināšanu un dzīvošanu kompānijas Grand Holidays S.L. hoteļu „Flamingo Club" luksa (augstākās klases) apartamentos Spānijā, Kanāriju salās, Tenerifē *(lietas 15.-19.lapa).*

Līguma 7.5.1.punktā norādīts, ka patērētājam ir tiesības trīs dienu laikā no Līguma noslēgšanas to izbeigt un pieteicējai jāatmaksā patērētāja iemaksātā nauda, ieturot līgumsodu un administratīvās izmaksas EUR 700.

2009.gada 3.augustā pieteicēja saņēma patērētāja iesniegumu *(lietas 19.lapa),* kurā patērētājs paziņo, ka Līguma tekstā nav minēti visi pakalpojumi, kas solīti prezentācijas laikā, tāpēc Līgums ir grozāms vai arī patērētājam ir atmaksājama samaksātā nauda Ls 600.

Pieteicēja 2009.gada 2.septembrī sniedza patērētājam atbildi, ka prezentācijas laikā patērētājs nav maldināts un apliecināja pakalpojuma apjomu, kā arī norādīja uz saistību izbeigšanas sekām *(lietas 21.-22.lapa)*. Uz minēto tika saņemti 2009.gada 15.septembra prasījuma pieteikumu, pēc kā 2009.gada 23.septembrī notika tikšanās, kuras laikā patērētājs vēlējās grozīt Līgumu. Nepanākot vienošanos, patērētājs griezās PTAC.

PTAC Lēmums ir kļūdains, jo Līgums nav noslēgts ārpus pieteicējas pastāvīgās tirdzniecības vietas. Vieta, kur slēgts līgums, atbilst Patērētāju tiesību aizsardzības likuma IV^1 nodaļas noteikumiem. Līdz ar to uz Līgumu neattiecas Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 12.pantā paredzētās atteikuma tiesības.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2010.gada 28.janvāra lēmumu *V.C.* lietā pieaicināts kā trešā persona bez pastāvīgiem prasījumiem atbildētāja pusē *(lietas 2.lapa)*.

2010.gada 11.februārī trešā persona sniegusi tiesai rakstveida paskaidrojumu *(lietas 43.-47.lapa)*, kurā norāda, ka 2009.gada jūlijā kopā ar dzīvesbiedri aicināts uz pieteicējas organizētu izlozi. 2009.gada 31.jūlijā ieradies viesnīcā „Radison SAS Daugava" konferenču zālē, kur vispirms notikusi pieteicējas prezentācija, piedāvājot apjomīgu pakalpojumu paketi, kuru trešā persona iegādājusies par Ls 600, noslēdzot Līgumu.

Līguma noslēgšanas laikā trešā persona tikusi steidzināta, kā rezultātā Līgums parakstīts, bet rūpīga satura izpēte notikusi vēlāk, ierodoties mājās. Tad arī trešā persona konstatējusi, ka Līgumā nav norādīti visi tie pakalpojumi, par kuriem runāts prezentācijā. Kad trešā persona vērsusies pie pieteicējas, situācijas risinājumu sev vēlamā veidā nav saņēmusi. 2009.gada 11.septembra atbildē trešajai personai norādīts, ka līgumi ar visiem klientiem ir vienādi un to noteikumu maiņa neatbilst pieteicējas komercpraksei. Faktiski trešajai personai darīts zināms, ka pieteicēja ir gatava lauzt līgumu un atmaksāt Ls 110, ieturot EUR 700 kā soda naudu saskaņā ar Līguma 7.5.1.punktu.

Saprotot, ka sarakste ar pieteicēju Līguma trūkumus nenovērsīs, trešā persona vērsās PTAC, kas pieņēma Lēmumu.

[4] PTAC jeb atbildētājs savā 2010.gada 1.marta rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikums nav pamatots *(lietas 49.lapa)*.

Atbildētājs paskaidro, ka, izvērtējot lietā esošos argumentus un normatīvo aktu pamatojumu, pieņemts Lēmums, uzliekot pieteicējai pienākumu izbeigt Līgumu un atmaksāt trešajai personai Ls 600. Atbildētājs uztur Lēmumā ietverto argumentāciju.

[5] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve prasījumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādīto pamatojumu.

Pieteicēja un trešā persona uz tiesas sēdi nav ieradušās, kaut par lietas izskatīšanas laiku un vietu paziņots noteiktā kārtībā nosūtot tiesas pavēsti.

Pieteicējas pārstāvis iesniedzis tiesai iesniegumu, ka sakarā ar aizņemtību citā procesā tiesas sēdē piedalīties nevar, pieteikumu uztur un lūdz apmierināt *(lietas 76.lapa)*.

Trešā persona nav informējusi tiesu par neierašanās iemesliem, taču savos rakstveida paskaidrojumos ir sniegusi izsmeļošu situācijas vērtējumu, kā arī norādījusi, ka neiebilst pret lietas izskatīšanu bez tiesas sēdes *(lietas 47.lapa)*.

Uzklausot atbildētāja pārstāves viedokli un pārbaudot lietas materiālus, tiesa atzīst par iespējamu izskatīt lietu bez pieteicējas un trešās personas klātbūtnes.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties atbildētāja pārstāves paskaidrojumus, pārbaudot rakstveida paskaidrojumus un lietas materiālus, novērtējot tos kopsakarā ar tiesību normām, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] Ar Lēmumu pieteicējai ir noteikts pienākums izbeigt Līgumu un atmaksāt *V.C.* par izmitināšanas pakalpojumu samaksāto naudas summu Ls 600, kas pamatots ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 9.panta otro daļu, 12.panta pirmo daļu un otrās daļas pirmo punktu un Ministru kabineta 2006.gada 25.aprīļa noteikumu Nr.320 „Noteikumi ārpus pastāvīgās tirdzniecības vietas vai pakalpojumu sniegšanas vietas noslēgtajā līgumā ietveramo informāciju un atteikuma tiesību realizēšanas termiņu un kārtību" (turpmāk arī – Noteikumi Nr.320) 5.punktu.

Lietā nav strīda par faktiskajiem apstākļiem, bet atbildētāja tam piešķirto novērtējumu, proti, pieteicēja uzskata, ka Līgums nav noslēgts ārpus pieteicējas pastāvīgās tirdzniecības vietas.

[8] Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 12. panta pirmā daļa noteic, ka atteikuma tiesības ir „patērētāja tiesības noteiktā termiņā vienpusēji atkāpties no līguma (atteikt pasūtījumu), nemaksājot līgumsodu, procentus vai zaudējuma atlīdzību".

Savukārt Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 12. panta otrās daļas 1.punktā ir noteikts, ka patērētājs atteikuma tiesības var izmantot, lai atkāptos no līguma, kas noslēgts ārpus pastāvīgās tirdzniecības vai pakalpojumu sniegšanas vietas.

Tādējādi likumdevējs patērētāja atteikuma tiesības no iegādātās preces vai pakalpojuma saista ar preces vai pakalpojuma iegādes vietu, proti, tai jāatrodas ārpus pārdevēja pastāvīgās tirdzniecība vai pakalpojumu sniegšanas vietas.

Lietā nav strīda, ka trešā persona trešajā dienā (2009.gada 3.augustā) pēc Līguma noslēgšanas (2009.gada 31.jūlijā) ir vērsies pie pieteicējas ar iesniegumu, kurā norādījusi ieteikumus Līguma grozīšanai un darījusi zināmu, ka atteikuma gadījumā vēlas Līgumu izbeigt. Lietā nav strīda par pieteicējas pausto nostāju, ka Līgums atbilst pieteicējas komercpraksei un mainīts netiks.

Lietā ir strīds par to, vai konkrētā vieta, kurā trešā persona saņēmusi pakalpojumu, ir uzskatāma par pieteicējas pastāvīgo pakalpojumu sniegšanas vietu.

[9] Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 9.panta pirmā daļa noteic, ka „saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ārpus pastāvīgās tirdzniecības vai pakalpojumu sniegšanas vietas, pārdevējs piegādā preces vai pakalpojuma sniedzējs sniedz pakalpojumus patērētājam, pēc savas iniciatīvas vai pēc patērētāja nepārprotami izteikta lūguma apmeklējot patērētāju mājās, darbavietā vai citā viņa atrašanās vietā".

Arī Eiropas Padomes 1985.gada 20.decembra direktīva par patērētāja aizsardzību attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām (85/577/EEK) (turpmāk arī – Direktīva 85/577/EEK) identificē līgumus, kuri tiek slēgti ārpus uzņēmuma pastāvīgās tirdzniecības vietas, proti, Direktīvas 85/577/EEK 1.pants noteic, ka tā ir attiecināma uz līgumiem, ar kuriem „tirgotājs

patērētājam piegādā preces vai sniedz pakalpojumus un kurus noslēdz: ekskursijas laikā, ko tirgotājs organizē ārpus sava uzņēmuma telpām, vai tirgotāja veikta apmeklējuma laikā: i) patērētāja mājās vai cita patērētāja mājās; ii) patērētāja darba vietā; ja apmeklējums nenotiek pēc patērētāja izteikta pieprasījuma". Savukārt minētās direktīvas 2.-4.pantu saturs liecina, ka 1.pantā noteiktie gadījumi nav uzskatāmi par izsmeļošiem. Tiesas ieskatā arī, vadoties no Direktīvas 85/577/EEK preambulas, ir izdarāmi secinājumi par apstākļiem, kuros patērētājam atrodoties, patērētājs ir aizsargājams. Tā, piemēram, direktīvas preambula noteic, ka „ārpus tirgotāja uzņēmuma telpām noslēgto līgumu īpatnība ir tāda, ka parasti tirgotājs pats uzsāk līguma apspriešanu, kam patērētājs nav gatavs vai ko tas negaida", „tā kā patērētājam bieži nav iespējas salīdzināt piedāvājuma kvalitāti un cenu ar citiem piedāvājumiem". Līdz ar to līgumu slēgšanas apstākļi ir vērtējami, ievērojot arī šos kritērijus.

Lēmumā konstatēts, ka 2009.gada 31.jūlijā pieteicēja ir Valsts ieņēmumu dienestā reģistrējusi struktūrvienību – Prezentācijas un tirdzniecības telpas – */adrese/*, proti, adresē, kurā atrodas viesnīca „Radisson SAS Daugava".

Vērtējot šo faktu kopsakarā ar atbildētāja apsvērumiem, tiesa tos atzīst par pamatotiem, proti, citu apstākļu kopums šajā lietā liek secināt, ka Līgums ar trešo personu nav slēgts pieteicējas pastāvīgajā tirdzniecības vietā.

Atbildētājs pamatoti ir piešķīris nozīmi tam, ka trešā persona uz Līguma slēgšanu tika aicināta, ievērojot zināmus nosacījumus (tostarp, ierasties kopā ar dzīvesbiedri, bez citām personām); trešo personu aicinot uz prezentāciju, pieteicēja nedarīja zināmus būtiskus apstākļus (tostarp, ka pieteicēja vēlas pārdot apartamentu izmantošanas tiesības), aicinājumu pamatojot ar garantētu balvas iegūšanu kaut kādā izlozē, proti, telefoniski trešā persona tikusi aicināta iegūt izlozē balvu, nevis slēgt pakalpojumu iegādes Līgumu; pakalpojums no pieteicējas nav iegūstams citādi, kā vien ar aicinājumu ierodoties uz prezentāciju iepriekš noteiktā laikā un vietā, proti, pakalpojumam nav brīva pieejamība, ko apstiprina arī tas, ka pieteicējas birojā (reģistrētajā adresē) pakalpojumu nav iespējams iegādāties.

Papildus norādāms, ka tas apstāklis, ka pieteicēja reģistrējusi savu struktūrvienību */adrese/* nebūt nedod pamatu uzskatīt, ka viesnīcas konferenču zāle (prezentācijas un Līgumu slēgšanas vieta) ar to būtu nodota pieteicējas ekskluzīvā lietošanā un izmantota pastāvīgi tikai pieteicējas tirdzniecības vajadzībām. Nekādu pierādījumu par minēto lietā nav un tādus pieteicēja tiesvedības laikā nav arī tiesai iesniegusi.

Tiesa piešķir ticamību trešās personas notikumu izklāstam par Līguma slēgšanas apstākļiem un minētais netiek apstrīdēts arī no pieteicējas puses. Līdz ar to saprotams, ka Līguma noslēgšanā pilnībā pastāvēja Direktīvas 85/577/EEK norādītie apstākļi, proti, trešā persona saņēma negaidītu Līguma slēgšanas piedāvājumu un trešajai personai nebija nekādu iespēju minēto piedāvājumu salīdzināt ar citiem tirgū piedāvātajiem produktiem (pakalpojumiem), kā arī nebija trešās personas kā patērētāja iniciatīvas minētā darījuma noslēgšanā.

Tādējādi no lietas apstākļiem secināms, ka pieteicēja no viesnīcas „Radisson SAS Daugava" saņēma termiņlietošanā telpas (viesnīcas konferenču zāli), kuru izmantoja sava pakalpojuma piedāvāšanai (prezentācija) un līgumu noslēgšanai ar ierobežotu (tikai pieteicējas uzaicinātu) personu loku, proti,

pieteicēja darījumu ar trešo personu noslēdza ārpus pieteicējas pastāvīgajām tirdzniecības telpām.

Minētais secinājums kalpo par pamatu trešās personas tiesībām atteikties no Līguma saistībām bez *jebkādām* soda sankcijām un par pamatu Lēmumā noteiktajam pieteicējas pienākumam – atmaksāt trešajai personai iemaksāto avansu pilnā apmērā.

Atbildētājs, izdodot administratīvo aktu, ir ievērojis procesuālo kārtību un pieņēmis uz tiesību normām balstītu Lēmumu, ko Administratīvā rajona tiesa vērtē kā pamatotu. Līdz ar to pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

[10] Trešā persona savos rakstveida paskaidrojumos ir norādījusi, ka lūdz tiesu uzlikt pieteicējai par pienākumu veikt naudas atmaksu.

Administratīvā rajona tiesa norāda, ka šādu tiesisko pienākumu par labu trešajai personai jau ir noteicis PTAC. Tā kā tiesa, izskatot pieteicējas pieteikumu par trešajai personai labvēlīga administratīvā akta atcelšanu, to noraida, PTAC Lēmums ir spēkā un izpildāms pēc galīgā tiesa nolēmuma spēkā stāšanās, ja vien pieteicēja labprātīgi neveic naudas atmaksu pirms minēto nosacījumu iestāšanās.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Key Promotions” pieteikumu par Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2009.gada 18.decembra lēmuma Nr.151-pt atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas.

Tiesnese (paraksts) E.Apīne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
Tiesnese_____ E.Apīne
Rīgā, 2011.gada 2.jūnijā